

Codi ètic de muntanya de la UIAA

El passat 11 de desembre, amb motiu del Dia Internacional de les Muntanyes, la Unió Internacional d'Associacions d'Alpinisme (UIAA) va fer públic el Codi ètic de muntanya, un document esmenat i aprovat a la [Assemblea General de la UIAA](#) celebrada a Porto el passat mes d'octubre.

Codi ètic de muntanya

Eixampla els teus límits, eleva el teu esperit i apunta al cim

1. Responsabilitat individual

Les persones muntanyenques i alpinistes practiquen aquest esport en situacions en què hi ha risc de patir accidents i és possible que no es disposi d'ajuda externa. Tenint en compte aquest fet, practiquen aquesta activitat sota la seva pròpia responsabilitat i són responsables de la seva pròpia seguretat.

Les accions dels individus no han de posar mai en perill les persones que els envolten ni danyar l'entorn. Per exemple, la fixació d'ancoratges en rutes noves o ja existents no es pot considerar automàticament acceptable.

2. Esperit d'equip

Els i les membres d'un equip han d'estar preparats i preparades per acceptar compromisos amb l'objectiu de compensar les necessitats i habilitats de tot el grup. L'escalada tindrà més èxit si les i els membres d'un equip es donen suport entre si.

3. Comunitat d'alpinisme i muntanyisme

Totes les persones que ens trobem a la muntanya mereixen el mateix respecte. Sempre hem de tractar les altres persones de la mateixa manera que voldríem que ens tractessin a nosaltres, fins i tot en indrets remots i en situacions estressants.

4. Visitar països estrangers

Quan siguem convidats en països estrangers, sempre ens hem de comportar educadament i amb mesura. Hem de mostrar consideració per la població local i la seva cultura -són els i les nostres amfitrions. Hem de respectar sempre el codi d'ètica i l'estil d'escalada locals, i en cap cas no hem de fer forats o col·locar pitons si hi ha un codi ètic tradicional que ho prohibeix o si no hi ha un codi ètic local fixat. Hem de respectar sempre les muntanyes sagrades i d'altres indrets sagrats, i buscar maneres de beneficiar i donar suport a l'economia i la població local. La comprensió de les cultures estrangeres forma part d'una experiència d'escalada completa.

5. Responsabilitats dels i les guies de muntanya i d'altres líders

Totes les i els guies de muntanya professionals, d'altres líders i

membres dels grups han d'entendre els seus papers respectius i respectar les llibertats i drets d'altres grups i individus. En aquesta declaració volem reconèixer les normes aconseguides pel propi organisme professional de guies de muntanya.

6. Emergències i perill de mort

Sempre hem d'estar preparades i preparats per a qualsevol emergència o situació que pugui desencadenar un accident greu o la mort. Totes les persones participants en esports de muntanya han d'entendre clarament els riscos i perills d'aquestes pràctiques i han de tenir les habilitats, els coneixements i l'equipament més adients. Han d'estar sempre disposades per ajudar d'altres persones en cas d'una emergència o accident, i preparades per afrontar les conseqüències d'una possible tragèdia. S'espera que els operadors comercials, en particular, informin els seus clients i clientes sobre el fet que possiblement hagin de sacrificar els seus objectius per ajudar d'altres persones en problemes.

7. Accés i conservació

Creiem que la llibertat d'accés a les muntanyes i de manera responsable és un dret fonamental. Sempre hem de practicar les nostres activitats de manera sensible amb el medi ambient i ser proactives i proactius a l'hora de preservar la natura i el paisatge. Sempre hem de respectar les restriccions i regulacions d'accés acordades pels escaladors i escaladores juntament amb les organitzacions de preservació de la natura i les autoritats competents.

8. Estil

La qualitat de l'experiència i la manera com resollem un problema és més important que el fet de tenir èxit o no. Sempre hem d'intentar no deixar cap marca a les parets i vessants de les muntanyes.

9. Primers ascensos

El primer ascens d'una ruta o d'una muntanya sempre és un acte creatiu. Aquest ascens s'ha de realitzar, com a mínim, de manera tan bona com marqui l'estil i tradició de la regió on ens trobem. S'ha d'informar de la manera exacta com s'ha realitzat l'escalada.

10. Patrocini, publicitat i relacions públiques

La cooperació entre organismes patrocinadors i persones muntanyenques o escaladores ha de ser una relació professional que serveixi per als millors interessos dels esports de muntanya. Serà responsabilitat de la comunitat muntanyenca educar i informar tant els mitjans de comunicació com el públic de manera proactiva.

11. Ús d'oxigen suplementari en el muntanyisme

L'ús d'oxigen suplementari en el muntanyisme de gran altitud ha suscitat un gran debat durant molts anys. En aquest debat podem distingir diferents components relacionats amb aquest tema, com ara aspectes mèdics i consideracions ètiques. Els aspectes mèdics han de ser una preocupació cabdal per a totes les persones muntanyenques. Les consideracions ètiques són un aspecte que cada escalador/a ha de considerar a nivell individual. No obstant això, si un/a escalador/a decideix utilitzar oxigen, sempre s'han de fer plans per retirar les ampolles usades de la muntanya.

12. Expedicions comercials guiades a gran altitud

S'espera que els operadors comercials, especialment aquells

sense qualificacions, que intentin escalar muntanyes de 8.000 metres o d'altres muntanyes comparables que compten amb instal·lacions de rescat limitades, reconeixin les limitacions dels clients al seu càrrec. S'han de fer tots els esforços possibles per assegurar la seguretat dels clients i les clientes i també per avisar-los que possiblement s'hagin de canviar els plans per ajudar d'altres persones amb problemes a la muntanya.

*La UIAA és la Federació Internacional de Muntanyisme i Alpinisme.
Representem milions d'homes, dones i infants units per la seva
passió per les muntanyes.
www.theuiaa.org*

Informació facilitada per la UIAA

(16/12/09)